

Eefje klimt uit bed. Ze raapt wat jurkjes van de vloer en legt die op haar bureaustoel. Haar bureau is een rommel-tje. Overal liggen knutselspullen: potloden, papiertjes, glitters, lijm, een schaar en kleine knutselwerkjes. Tussen al die spullen liggen ook werkboekjes en leesboeken.

Boven haar bureau hangt een plankje met fotolijstjes. In een ervan zit een foto van Eefje en haar tweelingbroer Brian. Hij doet soms alsof hij een dinosaurus is en kan dan heel hard brullen. Vandaag is Brian bij een vriendje spelen. Dat vindt Eefje niet erg, want door dat gebrul is het soms best wel druk in huis. In een ander lijstje zie je Eefje met een paar vriendinnetjes uit haar klas. Ze lachen naar de camera en houden allemaal een knutselwerkje omhoog dat ze hebben gemaakt.

Eefje kijkt het meest trots, want haar knutselwerkje is heel anders dan dat van de anderen. Zoals gewoonlijk had Eefje haar fantasie veel meer gebruikt.

Tussen haar spullen vindt Eefje haar dagboek. Ze klimt terug op bed. Op het dagboek zit een slotje met cijfers. Ze draait eraan... 1-1-4... Klik! Haar dagboek springt open.

Eefje schrijft graag in haar dagboek. In haar dagboek staan leuke, maar ook minder leuke verhalen, zoals die keer dat ze op school uit het klimrek viel. Er lagen hout-snipperen op de grond waardoor ze een splinter in haar hand kreeg.

Ze weet het nog goed, want ze moest toen in het ziekenhuis een mondkapje op dat rook naar... olifantenpoep! Dat mondkapje hielp Eefje om te dromen, zodat de dokter de splinter zonder pijn uit haar hand kon halen.

Ze droomde eerst dat ze fluitend de olifantenpoep in een kruiwagen naar een fabriek bracht. In die fabriek maakten ze van olifantenpoep papier. Daarna werd ze in haar droom een zeemeermin, zodat ze lang in het water kon zwemmen om de geur van olifantenpoep te verdrijven. En toen ze wakker werd... was de splinter uit haar hand.

Eefje bladert verder in haar dagboek. Ze leest over Siebe, een jongen uit haar klas. Bij zijn naam heeft ze een hartje getekend. Ze voelt zich nog niet dapper genoeg om te zeggen dat ze verliefd op hem is. Dit is haar geheimpje dat ze in haar dagboek bewaart.

Dan dwalen haar gedachten weer af naar het elfje in de bloem dat op haar behang te zien is. Eefje heeft haar een naam gegeven: Siselz. Dat is een echte elfennaam. Een elfennaam maak je door de eerste drie letters van de namen van je oma's samen te voegen. De oma's van Eefje heten Sissi en Elza. Zo krijg je Siselz.

“Eefje, de taart is klaar!” roept tante Chantal ineens van beneden. Zou de taart deze keer wél gelukt zijn?

